

« zurück blättern vor »

SZMAGA subst. f., ab 1696; ‘Küstenboot’ – ‘łódź, statek przybrzeżny’:
(†1696) 1728 Pot.Arg. 623, L *Na brzegu, gdzie miał wysiadać z szmagi...* ◦
(1777–1791) 1903 Staszic Dzień. I 86, DOR *Chodziłem potem (...) na brzeg
portu amsterdamskiego, gdzie mię przez kilka godzin bawił widok okrętów
wojennych, kupieckich, do 4000 rozmaitych szmag, półokrętów i statków.* ◦
[LBel.] (1886) 1949–1951 Sienk.Pot. V 147, DOR *Większa część pieszych
regimentów wraz z armatami odpłynęła nocą szmagami.* – L (zan.), SWIL
(prze.), SW (stp.), DOR (daw.). ◦ **Etym:** nhd. *Schmacke* subst. f., ‘Seeschiff’,
GRI. ❖ Nach KLUGE stammt nhd. *Schmacke* aus dem Niederdeutschen
(Erstbeleg nd. *Schmack* 1524); das polnische Wort kann also aus der
hochdeutschen Sprache Danzigs entlehnt sein.

« zurück blättern vor »